

elden och jorden

Hej

Om du ser mig och det
brinner i mitt namn
om jag cyklar när du ropar,
om du inte hinner fram

kom en annan dag
vid eftermiddagens rand
när solen gått ur zenith
borta vid magnolinas stam

Där sitter jag ibland
och räknar på ett räkneverk
stegen till din famn

och varje blad som falnar
är floder som blir hav
och längre bort ett avstånd
som ödet ej vet av

de vita bladens himmelsfärd
som mot vita havet bär
är ödets hand mot hjärtat
likt vinden den beskär

tillslut min vän jag ser dig
jag hör dig ropa mitt namn
i parken vid trädet, i elden
jag tar dig i min famn

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren katharsis med Poeter.se id #851 innehar upphovsrätten